

[Socialministeren.]

75 pCt. af de afgivne Stemmer for Forkastelse var et Bevis paa, at Arbejdsgiverne altid var tilfredse med Forligsmandens Forslag. Denne Argumentation ser ganske bestikkende ud. Men Forholdet er det, at naar Arbejdsgiverne ønsker det, er det, fordi de i og for sig er imod Urafstemningerne og derfor mener, der burde afstemmes gennem repræsentative Forsamlinger, og de 75 pCt. vilde man jo altid opnaa fra Deltagere i repræsentative Forsamlinger, medens det er ganske uopnaaeligt i Almindelighed, hvor det drejer sig om Afstemning i meget store Omraader, hvor det f. Eks. gælder Arbejdsmandsforbundet o.s.v. Derfor kunde jeg heller ikke acceptere det. Men jeg kan ikke se, at der i Opstillingen af Kravet om de 75 pCt. fra Arbejdsgivernes Side er noget som helst Bevis for Tilfredshed i og for sig med Mæglingsforslag.

Den ærede Ordfører konkluderede i — jeg springer det Afsnit i hans Tale, der handlede om den nærmere Fagpolitik, over, idet jeg ikke betragter mig som tilstrækkelig sagkyndig til at drøfte disse indre Forhold; jeg tror heller ikke det ærede Medlem har Ret; men skal det imødegaaes, er det rimeligt, at det sker af en Repræsentant for Fagforbundene —, det ærede Medlem konkluderede i, at Tendensen i Forslaget var ganske klar: det var rettet ensidigt mod Arbejderne, var arbejderfjendsk. Jeg tilbageviser dette. Der er ingen Tendens i dette Forslag. Der er kun en vis Hensyntagen til det Samfunds Interesser, inden for hvilket Arbejdskampene foregaar, en Hensyntagen, som jeg synes er naturlig, og som jeg har søgt at holde inden for de Rammer, som ethvert naturligt Hensyn til Parternes Uafhængighed maatte sætte. Andet og mere findes der ikke i dette Forslag.

Lundberg: Den højtærede Minister sagde, at det paahvilede ham at takke Ordførerne. Jeg haaber ikke, at der deri ligger, at det har bedrøvet Ministeren, rent bortset fra, at det jo ikke er nogen Betingelse at skulle takke.

Ministeren sagde, at dette Forslag har intet at gøre med Spørgsmaalet om Lockout-Loven. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at jeg var fuldt paa det rene med, at en Forhandling om og Undersøgelse af Lockout-Lovens Virkninger og Spørgsmaalet om tvungen Voldgift laa uden for Udvalgets Beføjelse. Det er rigtigt, at Spørgsmaalet om Lockout-Loven laa uden for det af Statsministeren nedsatte Udvalgs Beføjelse, men

dette gælder ikke Spørgsmaalet om tvungen Voldgift. Det vidner da ogsaa Betænkningen i rigelig Grad om, idet der er gjort en Række Bemærkninger og stillet en Række Forslag desangaaende; altsaa har dette Spørgsmaal i høj Grad været drøftet i Udvalget. Det er en Kendsgerning.

Men dette, at Udvalget ikke havde Beføjelse til at beskæftige sig med Lockout-Loven, betyder formentlig ikke det samme, som det ærede Medlem Hr. Bouet ogsaa syntes at ville give Udtryk for, at man ikke her i Folketinget skulde kunne gøre Bemærkninger om Lockout-Loven i Relation til dette Forslag. Selvfølgelig maa denne Ret være til Stede, ellers vilde den højtærede Formand da ogsaa være skredet ind. Alle disse Betragtninger maa jeg derfor vise tilbage. Selvfølgelig er de Bemærkninger, jeg gjorde om Lockout-Loven, ikke blot rigtige, men ogsaa fuldt forsvarlige, og de hørte hjemme her under denne Forhandling, saaledes som jeg satte dem i Forbindelse med Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Bouet sagde, at der ikke var stillet Krav om 20 pCt.s Reduktion af Lønningerne fra Arbejdsgivernes Side. Jeg vil da gerne vide, hvor meget man forlanger, for nogen Mening maa man dog vel have, naar man kommer med en saadan Masseopsigelse. Den 1. Februar var i hvert Fald det officielle Krav fra Arbejdsgivernes Side 20 pCt., og senere — det er ikke et halvt Aar siden — har man læst i konservative Blade, at man fastholder dette Krav. Det skulde naturligvis glæde mig, hvis det ikke var rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at jeg havde rejst rundt og sagt, at der var intet Fag, der havde opsagt sine Overenskomster. Ja, det var rigtigt, det var paa det Tidspunkt, da vi gennemførte Lockout-Loven, den 1. Februar. Jeg har ikke sagt det i den nuværende Situation. Saa sagde det ærede Medlem, at den Afstemning, der var foregaaet blandt Typograferne, med det mægtige Stemmetal, der var afgivet for og næsten ingen imod, var tilstrækkeligt Bevis for, at Typograferne ønskede Opsigelse, og at det altsaa var disse Fagforeningers Ledelse, der ikke vilde. Mig bekendt har Typografferbundet i Overensstemmelse med denne Afstemning opsagt sin Overenskomst; jeg ser altsaa her slet ikke nogen Sammenhæng med det; det ærede Medlem synes at ville bringe frem.

Det ærede Medlem talte om Kvindeligt Arbejderforbunds Afdeling V i København, som paa lignende Vis med stor Majoritet